

הצור הגלילית

לא ככה רצינו **מעריב** לעלות על המפה

"מכת מוות לחצור הגלילית"

מגיד ראש המועצה יוסי אלול את סגירת מפעל 'הבונים צמרת' ≡ 'אהפך את המדינה הממשלה אטומה'

The Jerusalem Post

Demonstrators block traffic

By D'VORA BEN SHAUL

HATZOR - This usually quiet township in Upper Galilee was closed to incoming and outgoing traffic yesterday by sometimes violent demonstrations against the closing of the Habonim metalworks in nearby Kibbutz Kfar Hanassi, where 150 townsmen are employed.

Intermittent bouts of sleet and a sense of total futility finally succeeded, where police had failed, in dispersing the demonstrators...

At Kfar Hanassi, members also lamented the closure of Habonim. The 41-year-old settlement, which was founded by Habonim members from England, has been counting on the factory as part of its economic recovery plan...

דבר

הצור הגלילית תושבת היום במחאה על סגירת 'הבונים'

אתמול הפגינו הפועלים מול שערי המפעל ובחצר הקיבוץ ולאחר מכן שבו לעיירתם הפגינו בלב הישוב. בהפגנה נטלו חלק מאות תושבים ולא רק פועלי המפעל המושבת. בין המפגינים נראו גם ראשי המועצה המקומית ומועצת הפועלים. כמוהלך ההפגנה כחצר הקיבוץ ובפתח המפעל, נראו חברי משק רבים שבאו להביע את הזדהותם עם הפועלים מחצור, צפת וקריית שמונה.

מאת שמעון וייס, סופר "דבר" בצפון

העיירה חצור הגלילית תושבת היום במחאה על הרצאתם לחופשה של 150 פועלי מפעל "הבונים צמרת" בכפר הנשיא. התושבים לא יאפשרו כניסה של כלי רכב זרים לעיירה ובכוונתם לעלות מחר להפגן בירושלים.

אמש נודע כי קבוצת חברים מקיבוץ כפר הנשיא תצטרף להפגנה בעיירה כאות הזדהות עם מצוקת הפועלים.

מאת יהודה גורן

• כ-300 עובדי מפעל הבונים צמרת, 150 מעובדי החצור לחופשה מאונס בת שבועיים, נשיהם וילדיהם, הגיעו אתמול בכוסר לחצר קיבוץ כפר הנשיא, המחזיק כ-50 אחוז ממניות המפעל, כשהם מחזיקים בידיהם שלטים והם מוחים בצעקות על הכוונה לסגור את המפעל. שוטרים וחברי הקיבוץ ניצבו כנגד ולא התערבו. אחרי כן יצאו מאות המפגינים בשיירה ארוכה של מכוניות, שפנסיהן רולקסים וצופריהם מיללים, לחצור, עברו ברחובות והפגינו מול בניין המועצה המקומית. אחד הצהירים קיימו עצרת מחאה...

... בקיבוץ כפר הנשיא הוחלט להצטרף היום להפגנתם של תושבי חצור. "אנו כואבים את כאבם, שהוא למעשה כאבנו, והסכרנו ל-150 העובדים שרק רכישה תציל את המפעל ורק סיוע ממשלתי יאפי שר רכישה", אמרו חברים בכפר הנשיא.

היבוץ כ בטבת ת.ש.נ. 17.1.90

השביתו לאות הזדהות

מפעל 'הבונים צמרת' המשותף לכור ולכפר הנשיא ונמצא בחצור הגלילית תושבת ביום ראשון בבוקר. לבעלים אין כסף לקנות חומרי גלם.

ל מ ל - ה ו ל ד ת

21.1. בקי ארנברג
גיא וגנר

22.1. חיים מעין
עמר כהן
אילת וגנר

23.1. רוי בוסקילה
במרוד פלמה
איה כהן (נכדת רותי מרכס)

24.1. אופיר שובל
איתמר דוארי
דורית רוזנקרנץ
ארנון בידק

25.1. מופטי ליפשיץ
מלווין סימונס
דוד פרנקלין
טליה מרקוביץ
דקלה מרקוביץ (נכדת איירין שייך)

27.1. ג'יין תלם-פוטש
טליה שטרובל

ל מ ל - נ ל ש ו א ל ין

23.1. צביה ומאיר פקר

24.1. ליבי ולן ווינסטראוב
פיטה ודני חייט

יש חדראי!

כל מי שמתכונן לתלנת תמונות וקישוטים אחרים על קירות חדר-האוכל,
מתבקש לתאם את הדבר עם א ל ק, האחראי על המוסד הזה.
גכן גם לגבי קינם כל אירוע, המתוכנן להתקיים בחדר האוכל. יש לפנות
בעניין אל א ל ק מראש.

מה נשמע?

כן, מה נשמע?? לא כל-כך טוב. אנחנו בחדשות נהעניין לא נעים, בלשון המעטה. אין טעם להיכנס לפרטי ההתרחשויות, היו ואמצעי התקשורת מלאים ואין סודות. היום (יום שלישי), "שלמרות שהמאבק הוסט מכפר הנשיא אל העיירה חצור, הוא רק בתחילתו ועדיין צפויים לנו ימים קשים" (ציטוט מדף אינפורמציה מאת דודו).

אני רוצה לציין שההתארגנות (שלנו), הטיפול בבעיה והתגובה המתונה נעשו בחוכמה ובשכל, ויש לשבח על כך בעיקר את האחראים שלנו בעניין. והנה עוד ציטוט מאת דודו: "התארגנו נכון וחשוב לציין שלהוציא התחממויות קטנות עברו עלינו שני ימי ההפגנות ללא גילויים קיצוניים של אלימות, כאשר גם החברים וגם הפועלים מגלים אפוק מירבלי" (סוף ציטוט).

זה לפי שעה ולא יודעים מה יילד יום. החברים שלנו השתתפו ביום ג' בהפגנה בחצור, וזאת לפי בקשת הפועלים; כאות להזדהות עם מאבקם (שהוא כ מ ו ב ן גם מא-בקנו), הושבת גם המפעל שלנו בבית.

* וכמובן שכל דבר אחר מתגמד לעומת החדשות האלה ומכורח הנסיבות גם לא דיווחנו על האולפן, שלפני שבוע-שבועיים גמר את לימודיו. הם הכינו לנו מסיבת-פרידה, הפעם לכל המשק. אך גולת הכותרת, בלי ספק, היתה התערוכה במועדון. ההישגים שלהם באומ-נויות באמת מרשימים ביותר. ובינתיים נסעו כמעט כולם ונשאר 3-4 אולפניסטים עד למחזור הבא, שיתחיל בתחילת מארס.

* בתחרות הברידג' ע"ש דליב (דוד לוי), שהתקיימה בשבת, זכתה במקום הראשון, קבוצה מעמק הירדן והקבוצה המקומית רק במקום השני. הגביע, שכמה שנים היה בידינו, נדד דרומה.

* ל נ ל - השבוע שיווקנו את הכרזים האחרונים - הכרזים האחרונים ב כ ל ל !! דדוש מוסר שהשוק הישראלי לא קיבל את העוף הזה ונוצרו עודפים במחסנים והוחלט להפסיק את הגידול לאלתר. למעשה אנחנו האחרונים שעוד גידלו אותם - אך הנה גם לזה בא הקץ.

* צ א ן - יהודה מוסר שהשבוע התחלנו להוציא את העדר למרעה, שגדל למרות מיעוט הגשמים. השיטה היום היא להשאיר את הכבשים בחוץ גם ביום וגם בלילה, ולשם כך, כמובן, יש גידור. שומר השדות, שהיה מונעס על-ידינו לפני שנה, עובד שוב ונקווה שנישמר מגניבות. ובקשה - או יותר דרישה - מהענף לבעלי הכלבים, לשמור על כלביהם, כי כבר היה מקרה של תקיפה על העדר שגרם לפציעות ולנזקים.

On this happy note

אני מאחלת לכם שבת שלום
י ע ל נ.

נ.ב. נמסר לנו שבמשך השבוע הגיעו שיחות הזדהות טלפוניות רבות מידידים ובני משפחה בחוץ.

בין המטלפנים היתה תמר גביש, מזכירת יפתח, שזכורה לנו לטוב בתור עובדת סוציאלית מסורה ואיכפתית. (מסרה רינה כ.).

* לאפרת אלמן, שיצאה לאנגליה - הצליחי בכל אשר תפני!

אנחנו משפחה אחת הימים הטרגיים, שפקדו אותנו בתקופה האחרונה, מפנים אלינו - כפרטים, כחברה - שאלות נורכות: מה אנחנו ומה חוסננו? יש בוודאי תשובות שונות ובכוון מידה מסוימת של אמת. יש כאלה שיגידו שאנחנו צורה מיושנת של יישוב, שמסתכל אחורה בנוסטלגיה לימים הטובים כשהיינו חלוצים, ומביטה קדימה בפקד לעתיד מעורפל של חוסר אמונה ואיבוד זהות. יש כאלה שסבורים שהקיבוץ הוא לא פחות ולא יותר מארגון שחייב להשתנות בהתאם לאילוצי הסביבה, אם ברצונו לשרוד. ויש כאלו, וכותב שורות אלו נמנה איתם, שחוש-בים שקיבוץ זה הוא משפחה אחת גדולה.

אנחנו שמחים וכואבים כמשפחה. כל לידה, כל חתונה, כל מי שנפטר, כל הצלחה וכל כישלון משאירים בנו את סימניהם. אנחנו רבים כמשפחה ואנחנו מתפזרים כמשפחה, אנחנו מתגאים בבנינו המצליחים ונעצבים על אלה שסרים מן הדרך או יורדים מן הארץ. אבל גם אלה וגם אלה נחשבים לבנים. כשטוב לנו, כל עם ישראל בא לחגוג איתנו וכשרע וקשה לנו, אנחנו מתכנסים בתוך עצמנו. התמיכה, האהבה, הריבים וההבנה הם מאפיוניה של משפחה. האם הדורות הבאים ימשיכו לקיים את קשרי המשפחה הזאת? רק הזמן יוכל. וכאשר לחוסן ולחוזק, אלה תלויים באותו יחד, שאיננו קיים במקום אחר. כל עוד קיבוץ זה מתפקד ויתפקד כמשפחה, הוא ימשיך להתקיים, ואם חלילה ייעלמו סממני המשפחה - ייעלם הקיבוץ.

בכיתי ביום ראשון, כשפועלי "הבונים-כור", תושבי חצור הגלילית, הסתובבו במפעל והשלטים בידיהם, מחיתי בשקט דימעה מעיני. הם הסתובבו ברובם מבווישים ולא השמיעו את הסיסמה "לחם ועבודה" בהתלהבות של המון משולהב. הם לחצו ידיים איתנו, חברי הקיבוץ שעובדים במפעל, כי הרי הם ואנחנו חברים-גדידים. יש כאלו שעבדו במטע או בבניין, שעזרו לנו להקים את היישוב הזה. היחס מעולם לא היה של עובד ומעביד. ועכשיו האבטלה מאיימת עליהם ואנחנו חסרי אונים לעזור.

ביום השני הם חזרו עם נשותיהם וילדיהם והתהלכו בתוך המפעל בלי אלימות. ראיתי פועל אחד מסתובב עם שני ילדים ומסביר להם מה עושים פה ואיך יוצקים שם, ולבי היה כבד עלי. והטלוויזיה לא באה, כי כפי שהסביר לי אחד הפועלים של מחלקת החמיר שלנו, 'כבר צילמו דבר כזה בקיבוץ חניטה- זה משעמם עכשיו'. ומחר מתכוננים לסגור את כביש ראש-פינה-קרית שמונה ויבעירו צמיגים, כדי שמישהו ישמע את הזעקה שלהם. אולי גם זה לא יעניין את הטלוויזיה, כי קהל הצופים בבית רוצה תמורה בעד האגרה. אולי אם מישהו יתאבד או יירצח יבוא צוות צילום.

בכיתי על חברים-ידידים. בכיתי על חטאים שנעשו בלא יודעין.

קולות בעת משבר - ראית את האישה ההיא מדימונה בטלוויזיה? זאת שבכתה שאין לה מה לתת לילדיה ואחר-כך הלכה למכולת וניסתה להתאבד בשתיית "אקו-נומיקה"? למה הגענו למצב הזה? איפה כל המומחים והיועצים? לא חזו את המצב הזה? למה לא מצאו פתרונות?

- מה אגיד לך? האם אשכנע אותך שביודעין או בלא יודעין הפכנו לחברה, עם כל הטוב והרע של חברה קפיטליסטית, עם עניים מרודים ועשירים מופלגים? האם זה יניח את דעתך, אם אנכיח במספרים בדוקים, שניסינו לעשות את הכלתי אפשרי בקצת מעל 40 שנה של עצמאות: להקים מדימה דמוקרטית, לקלוט גלי עלייה עצומים, לקיים צבא מודרני כדי להדוף אויב כל כמה שנים, להתחרות עם ארצות מתפתחות כגון דרום-קוריאה, טיוואן הונג-קונג וסינגפור, לפתח חקלאות שממנה יתפרנסו משפחות רבות, לבנות אוניברסיטאות

(המשך בעמ' 5)

ובתי-ספר שיתנו חינוך מתאים לבני עם-הספר, לעסוק במחקר ולהתבסס בתעשייה מודרנית?!

- לא שיכנעת אותי.
- האם לקיבוץ זה יש חלק במה שקרה למפעל "צנרת"? (שאל אחד הפועלים מחזור)
- כן, היה לקיבוץ זה חלק במה שקרה, אבל... מה זה משנה, כל האבל הזה...
- אתה יודע שעכשיו הוא הזמן שאנחנו, חברי הקיבוצים, צריכים לצאת ולעזור בכל מה שמתרחש בעיירות הפיתוח.
- ניסינו לעזור פעם, לפני כמה שנים, והם נעלבו. לא רצו את היחס האבהי שלנו, לא רצו שנופיע כעשיר הבא להיטיב עם העלוב והעני לשעה-שעתיים ואחר-כך חוזר לביתו הקיבוצי, למגדל-השן. העזרה צריכה לבוא מבפנים.
- אבל אנחנו לא יכולים לעמוד בצד...

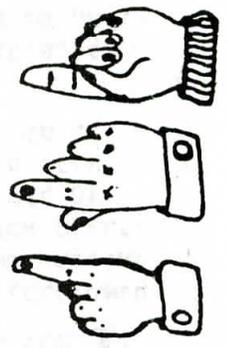
פינת דודה ינטה

- לדודה ינטה שלום, באסיפה שבה דיברו על תקציבים לשנה החדשה הופיע מושג חדש - "חבר תקן". מה פירוש המושג הזה? - בברכה, אבי אוברדרפט, (קיבוצניק).
- לאבי שלום, אני חושבת שאני מכירה את משפחתך טוב מאוד, אם כי ידוע לי שיש הרבה אנשים בעלי שם תנ"כי זה, אוברדרפט. נדמה לי שהראשון בשם זה היה חבר של משה רבנו והוא עבד בפירסט פרעה בנק במצרים (הסיסמה שלו היתה "שים את הפת"ם והפמ"חים שלך בפיתום ורעמסס ובנה ביתך כזעת אפיר"). למושג "חבר תקן" יש פירושים שונים: א) חבר שמסוגל לישון בלי בעיות במיטת-סדום. ב) חבר שעושה את כל התורנויות, עובד שעות נוספות, אוהב את אשתו וילדיו, לא מרים קול כשסדרן העבודה אומר לו "אתה צריך לעשות הקמה בגן 'בלגן'" (מקום בו מתחנכים טרוריסטים מועדים. ג) "חבר תקן" זה מעין סה"כ של כל אוכלוסיית הקיבוץ לפי מפתח של אחוזים, שהם שווים בעוגת הקיבוץ. כמו "האזרח הממוצע" שלא קיים בשום מקום, כך "חבר תקן" לא קיים בשום מקום. זו פיק-ציה שהכלכלנים המציאו, כדי לעשות את החיים קשים יותר (ראה ערכים: מקרו, מיקרו).
- לדודה היקרה, בקיבוץ שלי דיברו באסיפה על "סוגים שונים של אוכלוסייה נחשבים לפי מידת הנאתם מכלל תקציבי הקיום". מי נהנה מתקציב הקיום? - על החתום - אייל יאזש קצבוץ ביר עמיקתא
- לאייל היקר, אל תיקח ללב - כמעט ואמרתי אל ייאוש - הצדק אומנם אתך שאין אף חבר נורמלי שנהנה מן התקציב שלך אבל כדי לפחות הכלכלנים, הסטטיסטיקאים, הפסיכולוגים, המומחים הפיננסיים, שמצויים בכל קיבוץ, יבואו על סיפוקם, מוטב שניתן להם לדבר על "חבר נהנה". אולי כמו שהיוגי שוכב על מיטת מסמרים וכאילו נהנה, כך חברי קיבוץ מקב-לים את התקציב וסובלים מן החסר, אבל כאילו נהנים מזה. זה מה שנקרא הגישה ה"סדיסטית-מזוכיסטית" הקיבוצית: מי שמדבר על זה שפלוגי נהנה מן התקציב שלו הוא סדיסט ומי שסובל מן התקציב שלו ואומר לסדיסט "דודה" הוא מזוכיסט.

והפעם נסיים את הטור בקריאת התנועה
"אל תקרא בניך אלא בוניך"
"חזק ואמץ"

ושבת שלום
א ר י ק

מוועדת הכלבים: כתוספת להודעתנו מלפני שבועיים בקשר לשעות שקט - הננו רוצים להבהיר שמרפסת מחוץ לבית אינה נחשבת למקום מתאים לכלבים נובחים בשעות אלה.

עניין - כלכלה

מיכאל כהן

ה נ צ א נ ת ק י נ ם

אין ברצוני להתייחס לעצם התקציבים, אלא לשיטה הכללית של גישתנו לקביעתם. התקציבים יצאו לפני שיש תוכנית משק מסוכמת. מה הבסיס של החלטותינו בעניין? הבסיס היה כנראה התקציב של 1989 והתקציבים שנקבעו ע"י התק"ם.

לדעתי התהליך צריך להיות אחר. קודם עלינו לקבוע תוכנית משק (אפילו אם היא לא מוכנה על כל פרטיה) ולפי תוכנית הכנסות-הוצאות של ה"עסק", ללא הוצאות עבודת חברים, להחליט על התקציבים. כדי שהמבנה יהיה כללי, אשתמש במספרים כדוגמה ולא אנסה לנתח את עצמנו לפי מספרים נכונים.

המשנאה היא - כל הכנסות הקיבוץ פחות הוצאות ישירות (חומרים ושירותים ישירים) היתרה מינועת להחזר קרן חובות ותשלום ריבית והוצאות קיום. אם לפני ההסדר התשלום-מים על החוב לא היו ריאלים לגבינו, במסגרת ההסדר תשלומים אלה יפלו עלינו האופן ריאלי, ועלינו לקחת אותם בחשבון כהוצאה קבועה. אם היתרה אחרי החישוב הזה נראית בלתי אפשרית מבחינת קיום החברה ברמה כלשהי, בהיה חייבים להתלבט איך לשנות את ההכנסות וההוצאות, כדי שנוכל להשאיר מספיק, וגם איך לחיות בתוך מסגרת הוצאות לפי יכולתנו. כך כולנו נהיה ערים לבעיות הכלכליות הממשיות שלנו.

אדגים את גישתי ע"י העמדת מצב בשלושה משקים, כ"א עם 250 חברים ולכל אחד הכנסות של 15,000,000 ש"ח לשנה:

משק מס' 1	- הוצאות ישירות 9,000,000	החזר הון וריבית 1,000,000 ש"ח.
משק מס' 2	" " " 8,000,000	" " " 4,000,000
משק מס' 3	" " " 12,000,000	" " " 1,000,000

משק 1 משאיר להחזר הון והוצאות קיום 6,000,000, מזה משלם 1,000,000 בהחזר הון וריבית. בשארית 5,000,000 ש"ח להוצאות קיום. לא יהיו לו בעיות!

משק 2 משאיר להחזר הון והוצאות קיום 7,000,000, מזה משלם 4,000,000 בהחזר הון וריבית. בשארית 3,000,000 ש"ח להוצאות קיום. למשק זה התלבטות קשה, כי יש להניח שאפשר להחליט להתקיים על טכום זה.

משק 3 משאיר להחזר הון והוצאות קיום 3,000,000, מזה משלם 1,000,000 בהחזר הון וריבית. בשארית 2,000,000 להוצאות קיום. כמובן אי-אפשר להסתדר במסגרת זו. החבר-ים בונדאי יחפשו כל דרך להוריד הוצאות ישירות. לדוגמה, אם יש עוד שכירים במשק, ישתחררו מהם מהר כדי שהכסף היוצא יישאר במשק ויש להניח שגם יעשו את הכול, כדי להגדיל את ההכנסות, גם אם זאת אומרת לעבוד בעבודה לא נוחה או לעבוד בשעות לא בוחנת.

בכל אופן, בכל המשקים החברים יהיו ערים למצבם הריאלי לפני שיחליטו על תקציבי קיום וההחלטה לא תתקבל תוך מין חלל ריק. במצב שלנו יש חשיבות יתר בשיטה כזאת.

ת מ נ ר ה ב ע ד ו כ ו

שלופה מנותר מהר מדי. אם יש אפשרות הגיונית להפעיל את השיטה לשם ניסיון, גם אם התנאים אינם אידיאליים, כדאי להתחיל. אם מתחילים ורואים שיש תועלת אף במידה קטנה, העניין יתפתח מעצמו. אם לא מנסים, תמיד יימצאו סיבות נוספות למה לא להתחיל. אם מתחילים, נוכל לבדוק את עצמנו ולהחליט אם השיטה בכלל מתאימה לנו. אם לא בתחיל, אף פעם לא בדע.

זה מזכיר לי את המקרה של שני הצעירים באוטובוס. אחד אומר לשני - "הנה במושב השני קדימה יושב הרב הראשי של המדינה". "לא נכון", אומר השני. "אני בטוח" אומר הראשון. השני - "לא ייתכן". הראשון - "אז בוא נשאל". הם ביגשו לאיש שישב במושב השני קדימה ושאלו אותו, אם הוא הרב הראשי של המדינה. התשובה היתה - "לכו לעזאזל, לכל הרוחות".

חזרו למושבים שלהם ואמרו אחד לשני - "עכשיו אף פעם לא נדע!"
לפחות ניסו!

יום גורכי

או - אור (חשמל) בקצה המנהרה.....

בו כינם שבסגר (זמנית - איבשאללה) מפעל "הכנבים-צנרת", קרה אירוע נוסף, העשוי/עלול להשפיע בצורה משמעותית על עתיד המשק.

אחרי שנים של טיפול מצידנו, אישרה ועדה מחוזית של משרד הפנים את תוכניתנו להקמת תחנה הידרו-אלקטרית.

תהיה דעתו של הקורא אשר תהיה לגבי התוכנית, יש להעריך את חריצותו, נחישותו ועקשנותו של מיכאל דוארי, יוזם התוכנית, שמשך חמש וחצי שנים התרוצץ, טילפן, שידל, שיכנע ובסופו של דבר קיבל את האישור המיוחל.

"זה יום היסטורי", אומר מיכאל. "אחרי תקופת הפקדה של 60 יום ישבה הוועדה ושמעה את הטיועונים של שני הצדדים - את המומחים שלנו לגיאולוגיה ומכניקת קרקע, ואת התנגדותם של החברה להגנת הטבע, המשרד לאיכות הסביבה וגם של "סירות רפטינג". התנהל דיון של כמה שעות. הוועדה החליטה פה-אחד על מתן תוקף לתוכנית".

- מה זאת אומרת בדיוק?

"זאת אומרת שאחרי הגשת תוכניות מפורטות ואישורי בנייה נוכל לגשת לעבודה."

- האם עכשיו באמת הזמן להיכנס למפעל גדול כזה? האם לא השתנו הזמנים מאז שהחלטנו? "כמובן שנצטרך להחליט סופית, אבל לפי דעתי זהו מפעל עם מינימום ריזיקו - המדובר, כזכור, בחוזה של 8 שנים עם חברת החשמל (עם אופציה להארכה) שיקנו כל כמות של חשמל שנייצר במחירים מובטחים. אם נייצר, כצפוי, 13 מיליון קילוואט חשמל, יכולה ההכנסה להיות \$ 900,000 בממוצע. ההשקעה הכוללת היא של \$ 3,500,000."

- איך נוכל בכלל לחשוב על ההשקעה הנדרשת?

"קודם-כול, האישור שקיבלנו הוא כבר נכס. נגיד שהקיבוץ הוא יחליט שהוא כבר 'אלרגי' לייצור חשמל ולא רוצה להיכנס לעניין בכלל, אז נוכל להציע את האישורים ליזמים אחרים עבור סכום רציני ביותר. מצד שני יש להבין שבתנאים של מפעל מאושר יהיו לנו תנאי מימון מצויינים. המדינה מעוניינת בייצור חשמל ומשרד המסחר והתעשייה יתן 30% מהסכום הדרוש בתור מענק."

יש כל מיני אלטרנטיבות שאפשר לחשוב עליהן כדי לגייס את הסכום הדרוש - אפשר להיכנס לשותפות, לפנות ליזמים, ויש כבר הצעות של משקיעים שמוכנים להשתתף."

- איך אתה רואה את מהלך העניינים מעתה והלאה?

"כעת צריכים לאמת את כל הנתונים הכלכליים והטכניים מחדש (דבר שיארך כחודש) ולהביא את הנושא להחלטה מחודשת באסיפה. אז יש לבחור במנהל לפרוייקט ולהתחיל בעבודה. אחרי התכנון המפורט יתחילו בהכנת התשתית, בחפירת המאגר והתעלה ובבניית התחנה. בסופו של דבר תחובר התחנה לרשת החשמל הכללית."

- וכל זה יתבצע עד מתי?

"המטרה היא שהתחנה תתחיל לפעול בנובמבר 1991 - ואם זאת שנה נורמלית מבחינת משקעים, יתחיל מיד ייצור החשמל."

- אני בטוחה שהשאלה העיקרית שתעורר אצל החברים היא: איך נוכל להשתחרר מחישוקי הכנקים?

"אם לא נשקיע מכספנו ואם נשכנע שזה מפעל עם סיכון קטן ביותר, אולי לא יהיו חישוקים."

כאמור, הנושא יוכרע לכאן או לכאן בעתיד הקרוב.

סיפר - מכאל דוארי

ראיינה - אנגה

כמה אתם יזכר עם העשור הזה?

בינם שישי שעבר חגגנו ב"נעורון" את עידן העשור, בקבלת שבת, בפיתרון "חידון העשור", שנערך ע"י שכנים מבני ה"נעורון". נסו גם אתם!

1. איזו מלחמה התקיימה בגבול הצפון?
2. איפה עלה הקו ועכשיו הוא יורד?
3. איך קראו לכלב מגשדירי החיסכון בחשמל?
4. כמה ויטמינים בקורנפלקס של "תלמה" המיוצר בארץ?
5. רשמו 4 זמרות שרוב פרסומן בא להן בעשור האחרון.
6. מי היתה זמרת השנה ב-1981 (ישראלית)?
7. אלו סגנונות מוסיקליים שהיו בעשור האחרון ידועים לכם?
8. איזו מלחמה מפורסמת בין שתי מדינות מוסלמיות הסתיימה בעשור זה?
9. איזו מילה עברית הוכרזה כחלופה למזכירה האלקטרונית?
10. רשום 3 יישובים שהוקמו בתחום הערבה בעשור זה.
11. איזו יחידה קרבית הוקמה מחדש ומה צבע הכומתות שלה?
12. כמה בשמים מפורסמים נוצרו בעשור האחרון? (דוגמאות)
13. בת כמה היתה ארה"ב ב-1986?
14. אלו ספרים נבחרו ל"ספרי העשור"?
15. אלו אנשים מפורסמים נפטרו במהלך העשור האחרון?
16. אלו להקות התפרסמו בפופ העולמי?
17. איזה מנהיג של אומה מוסלמית קיצונית נפטר בעשור?
18. מי קיבל את פרס נובל לשלום ב-1989?
19. למי נולדו גם אח וגם אחות בשנות ה-80? (מהנעורון בלבד)
20. אלו מספרי טלפון מפורסמים הוחלפו בארץ, ומה הם?
21. אלו טניסאים מפורסמים קמו לישראל בעשור האחרון?
22. איך נקראת מדינת הפשרה בבריה"מ?
23. אלו ירקות "חדשים" התפרסמו בישראל בעשור האחרון?
24. אלו תקליטים של ברוס ספרינגסטין יצאו בעשור האחרון?
25. איך נקראו ה"הוביטים" בהצגת הבר-מצווה 1988?
26. מהם סוגי השוקולד שיצאו לשוק בעשור האחרון?

שאלות "מוחי"

1. איזה שיר של "פינק פלויד" נפל לאחרונה?
2. 3 זוגות, בעל ואישה, רודנים מפורסמים, שנפלו. מי הם ובאלו מדינות שלטו?
3. נגר היושב בצומת ומכין שמן-זית - מי הוא?
4. איך נקרא הלווין הראשון של ישראל ובאיזו שנה שוגר?
5. מיהו החייכ הצעיר ביותר המכהן כשר - באיזה משרד?
6. מי היתה "כיתה עשור" ומי מחבריה חבר (ה) בכפר הנשיא כיום?
7. בן כמה היה מרק ספיץ במלאות לו 10 שנים?
8. איזה שיר צעד במקום ה-50 במצעד העשור?

(תשובות בעמ' 14)

על נעורים וועדות

ועדת הנעורים קלימה סדנא בהנחיית שריטה, שמטרתה היתה הבהרת תפקידיה ותיפקודה של הוועדה.

חברי הוועדה הם: ג'ויס, אדם ב.ח., שרה ד., דודו, גדי, תמר ק., אריק ל., יעלי פ., לילך, יעל ל., ועדנה שסיימה.

נציגי הנעורים היושבים בוועדה הם: עמר נטלית.

בעקבות שינויים שונים בקיבוץ, אשר נותנים אותותיהם בחינוך בכלל ובנעורים בפרט, קיימת לעיתים תחושה של בלבול, תסכול וחוסר נחת לגבי כל מרכיב ותפקיד במערכת. לאור זאת הוחרף הצורך בקיום שיחות הבהרה. בהתאמה התרכזנו בקביעת תפקידיה של הוועדה, והסיכום - הרי הוא לפניכם:

- תפקידי ועדת הנעורים:
- בניית תוכניות חינוכיות לנעורים.
 - גיבוי ושיתוף.
 - קביעת נורמות לחברת הנעורים.
 - חיבור פורומים הקשורים לנעורים (הורים, ב"ס, מדריכים וכו').
 - קבלת החלטות לגבי מדיניות צוות הנעורים.
 - טיפול בתופעות.

יש לציין שקיימות ציפיות הדדיות בין חברי הוועדה וחברי הצוות למתן תמיכה, אימון וגיבוי לשותפות אקטיבית ויוזמה.

לאור הבהרת תפקידי הוועדה מחדש, דנו בדפוסי העבודה של הוועדה וכיצד הם יוכלו לקדם את מטרותיה. הנוהל שיובא להלן הינו נסיוני לתקופה של שלושה חודשים, ומבוסס על חלוקת תפקידים בין חברי הצוות, ומתן דגש לנושאים יצירתיים על פני טיפול בבעיות שוטפות.

מרכזת הוועדה - יעל ל.

את תפקיד היו"ר קיבל על עצמו עמר כהן.

דיווחים על הנעשה הינם באחריות הצוות.

שרה וגדי הינם צוות תומך בבעיות, באופן שוטף וביחד איתם יוחלט אם יש צורך להעלות עניין כלשהו בפני פורום הוועדה.

תפקידיה של ג'ויס יהיה כאיש קשר לנושאים אישיים אשר אין צורך במעורבות הוועדה כולה.

לילך אחראית על בקרת ההחלטות ויעלי פ. על רישום הפרטיקול.

פגישות הוועדה יתקיימו בימי חמישי אחת לשבועיים.

הוועדה החליטה לתמוך במתן זכות הצבעה לנציגי הנעורים ולחברות הצוות אשר אינן חברות במשק (יעלי פ. ולילך), ותביא זאת לדיון והחלטה בפורומים המתאימים. כמו כן סוכם שבמקרים בהם תעסוק הוועדה בנושא הקשור ישירות בנעורון, יורשו נציגיהם להשתתף בישיבה.

לאחר שסיכמנו על דפוסי העבודה של הוועדה, התרכזנו בהעלאת נושאים לדיון, אשר בכוונתנו

לעסוק בהם השנה:

- תוכנית עבודה שנתית בנעורון ובנעורים.
- קביעת מסגרת לחיים בנעורון.
- חדרי נעורים וכל הקשור בהם. המעבר לחדרי נעורים.
- מעורבות הורים במבנה הארגוני: צוות הורים, נציגי הורים.
- מסגרת להכנת שיעורי בית.

- הדרכה
 - הכנה לשנת שרות/צבא
 - תקציב חופש לכתה חי
 - שבוע לימודים משותף לנעורון ולנעורים. עיסוק בנושא לימודי.
 - אלכוהול, עישון.
 - חלוקת סמכויות ואחריות: נעורים - הורים - ועדת נעורים - צוות.
- הנושאים רבים ומגוונים.

הורים - חברים המעוניינים להגיב, להציע ולהעלות נושאים
נוספים מוזמנים לפנות אלי ולשאר חברי הוועדה.

י ע ל ל

ב'י ט'חון

קצת אינפורמציה בנוגע לקבלת נשק אישי

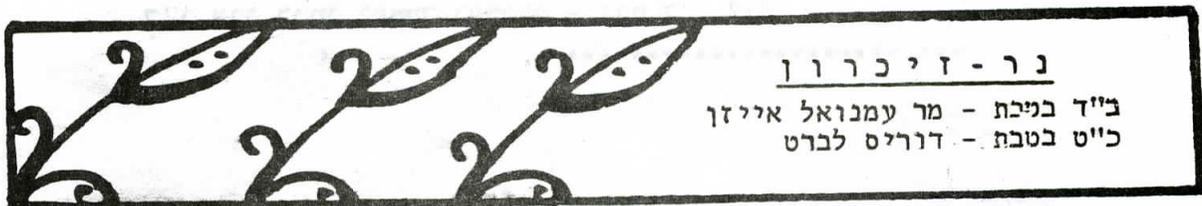
מאז שקיבלתי את המינוי כ"ממונה על הכפר" (כתובת של משרד הפנים בענייני נשק) לפני למעלה מ-25 שנה, בהגתי כל כמה שנים להעביר באופן אוטומטי שמות של חברים חדשים למשרד הפנים, כדי שהם יקבלו אישור לשאת נשק, אם יום אחד יבקשו זאת. זה היה אפשרי, כי הבדיקה היחידה שמשרד הפנים דרש מהמשטרה היתה, שלחבר המסויים לא היה תיק פלילי. בגלל ריבוי הפשע המזויין, רצח והתאבדות בשנים האחרונות, החמיצה המשטרה את הדרישות לקבלת רשיון לנשק והן כוללות מצב נפשי של האדם. כדי לאפשר את הבדיקה הזאת, האזרח חייב לחתום על ביטול סודיות. זה היה עניינו של הטופס שקיבלו חברים בתאיהם, עם בקשה לחתום עליו, אם ברצונם להיות מורשים לשאת נשק. כעת קיבלתי אישור ממשרד הפנים עבור אותם החברים, שהחזירו את הטופס הזה והוא מבטל את כל הרשימות הקודמות. חברים שלא החזירו את הטופס ועדיין רוצים לקבל אישור לשאת נשק, יכולים לפנות אלי לקבלת טופס.

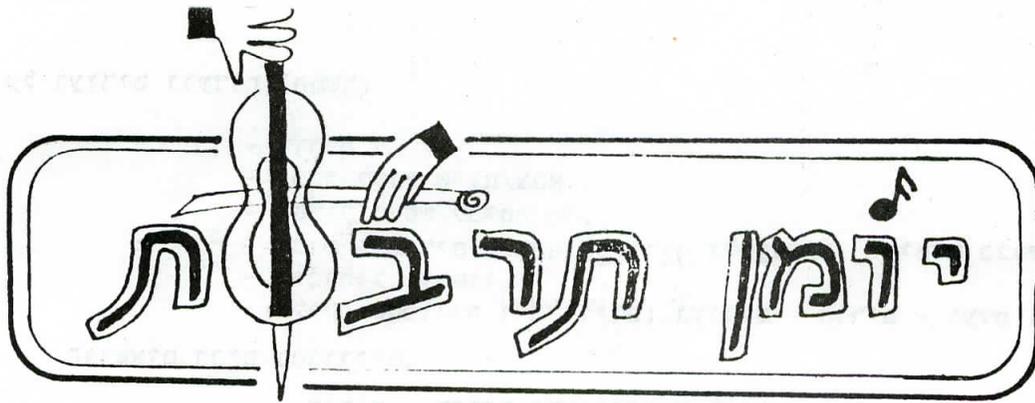
עוד דבר אני רוצה להביא לתשומת-לב החברים: כמות הנשק שברשות המשק מוגבלת וקבלת הנשק היא רק זמנית. חבר שרוצה להחזיק נשק באופן קבוע - ויש כאלה בינינו - חייב לפנות אישית למשרד הפנים בבקשה לרשיון לנשק אישי, ולקנות את הנשק באופן פרטי.

כל אינפורמציה נוספת שנוגעת להחזקת נשק אפשר לקבל ממני.

ג'רי נ.

הממונה על הכפר

בסוף שבוע זה, 19-20 בינואר 1990, תתקיים אצלנו
מכירת ספרים ענק

* הנחות עד 40%

* אשראי עד אמצע פברואר

* הנחה של 25% על הזמנות

המכירה תיערך מיום שישי בשעה 17.00 אחה"צ

ועד שבת " " "

ברציפות, בין העמודים במרכז הציבורי.

תיערך הרשמה במקום.

להתראות!

רואים עולם - תהליכים המשנים את פניו של העולם במעבר לשנות ה-90

בתחילת פברואר יתקיים בקיבוץ מחניים שבוע עיון. ייערכו מפגשים עם מספר מרצים, שינסו - איש איש בתחום התמחותו - לתאר את השינויים המתחוללים ולהסביר את שורשיהם ואת הכוחות העומדים מאחוריהם.

המרצים שיבואו הם אנשי אקדמיה, בעלי יידע רב ומרצים מומלצים במיוחד. חברי כפר הנשיא מוזמנים להשתתף בשבוע העיון. המעוניינים יפנו אל רונה בהקדם (טל' 574, ת"ד 9). ההרצאות תתקיימנה בקיבוץ מחניים בשעות הערב.

התוכנית המשוערת

ד"ר דינה גורן תדבר על המהפכה התקשורתית - יום ו', 3/2

רפי ישראלי ידבר על שינויים במזרח התיכון - שבת, 4/2

ד"ר רפי ואגו ישוחח על התהליכים המתחוללים היום בברה"מ ובמזרח אירופה - יום א', 5/2

פרופ' שלמה אהרונסון יתאר את המתרחש במערב אירופה - יום ב', 6/2

ד"ר ערן ברמן יתמקד בערה"ב - יום ד', 8/2

פִּינֹת הַסֵּרֵט הַשְּׁבוּעִי

שם הסרט: גברת מס הכנסה TAXING WOMAN

בימוי: יוזו איטאמי זמן ההקרנה: 118 דקות עבות

משחק: נובוקו מיאמוטו, טסומוטו 'אמאז'

או-קיי, חבר'ה, אשר יגורתם בא לכם ועכשיו אתם עומדים לפרוע את השטר. מה חשבתם לכם, שהחיים יכולים להתקיים בלי איזה סרט יפאני מפעם לפעם? אז לכאורה הפעם התמודדות קלה יחסית, איטאמי נחשב לאחד הבמאים המערביים שבבמאי הקולנוע היפאני. איטאמי מבקר בחריפות רבה ובתחכום רב, בתוספת של גסות מתובלת בהומור שחור, מנהגים ומסורות יפאניות מקודשים, החל ממנהגי-קבורה עבור דרך טקסי האכילה וכלה במשתמטי-מס וצידידיהם.

הסרט "גברת מס-הכנסה" מציב את איטאמי כאחד מיוצרי הקולנוע היותר מקוריים ומבריקים, הפועלים בקולנוע העכשווי.

בקיצור, סרט מומלץ לחובבי קולנוע ולאלה שאוהבים סרטי פעולה גדושים בהומור שחור ומשוחים בברק גאוני.

אל תחמיצו.

בשבוע הבא: "המקצוע לוחם" עם קלינט איסטווד. נ. (וונדסטוק בנדר) סרטים

מרק חם ובגט!

ע ר ב ח ו ר פ ט ע י מ ו נ ע י מ

ניפגש במועדון ביום שישי, 19/1, בשעה 21.30

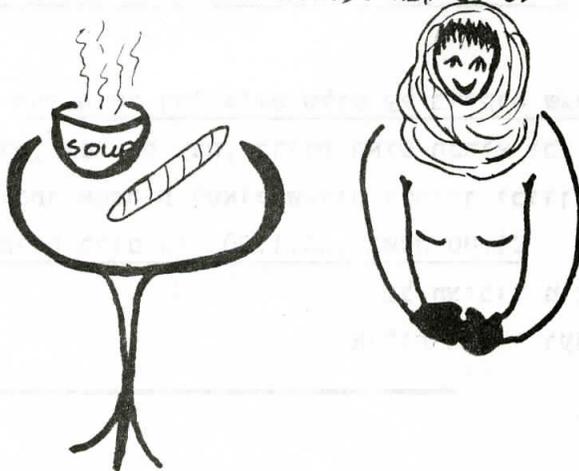
לאכול מרק ובגט. אחרי-כך נתכנס באולם להופעת חורף

לסיום קפה ועוגות תוצרת בית במועדון.

בילוי נעים!

ולהתראות -

דליה בוסקילה ונעה מעין

עֵימוֹ! ♥

מהמזכירות ;

* שינויים במינוי לעיתון ניתן לעשות עד ה-22 בכל חודש במזכירות.

* בדפי הטלפון שקיבלתם פורסמו מספרי תאי-הדואר. מספרים אלו משתנים כל הזמן ולכן - אנא בידקו בדף שליד המזכירות, שאותו אנו מעדכנים כל חודש, אם מספר התא עדיין נכון.

ממסך הבגדים:

לאחר תקופת ניסיון של שבועיים בסידור העבודה החדש במכבסה האזורית, הננו מבקשים מהחברים לזרוק את כל כלי המיטה (כולל סינחטי) עד יום ראשון בבוקר בשעה 5.00. כנ"ל בגדי עבודה, לבנים ודברי כותנה. את יתר הכביסה יש לזרוק עד יום ב', בשעה 12.00.

ח ש ו ב !! כביסת ילדים יש לזרוק כל יום.

בגלל כמות הכביסה רוב המגבות ייצאו למכבסה רק בימי ה' בשבוע ואלה לא יחזרו עד יום א', כעבור שבוע! אנו מבקשים מחברים להתאזר בסבלנות.

עקב השינויים החלפנו את שעות התורנויות. שעות הפתיחה במחסן הן כדלקמן:

יום א'	15.00-8.00	18.00-16.00
יום ב'	15.00-7.00	
יום ג'	15.00-7.00	19.00-18.00
יום ד'	15.00-7.00	
יום ה'	15.00-7.00	18.00-16.00
יום ו'	15.00-7.00	

בתודה על שיתוף הפעולה
עובדי המחסן והמכבסה

על ענייני בריאות

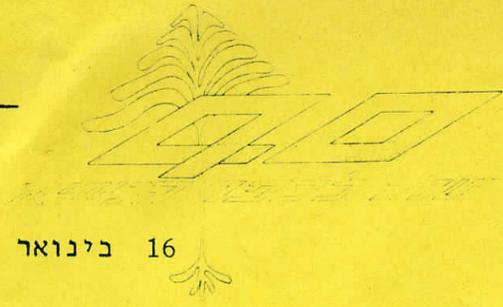
הוועדה לחבר המבוגר מארגנת הרצאה של דר' ג'ים שלום על בדיקות שגרתיות, הכוללות כולסטרול, שקיעת-דם, צפיפות עצם, בדיקת האיש הבריא וכו'.

דר' ג'ים ירצה בקצרה ואז תינתן אפשרות לשאול שאלות ולפיהן יכוון המשך ההרצאה. ההרצאה תתקיים ביום ג', 23.1.90, בשעה 21.00.

כל הציבור מוזמן.

כבוד יוגש

אילנה רוז - ועדת החבר המבוגר

כפר הנשיא - טליל עטיון

KFAR HANASSI UPPER GALILEE

16 בינואר 1990

לחברים שלום,

אתמול עברנו בשלום עוד יום שאם העניינים היו יוצאים מכלל שליטה, היה עשוי להיות קשה ביותר עבורנו. התארגנו נכון, וחשוב לציין שלהוציא התחממויות קטנות, עברו עלינו שני ימי הפגנות ללא גלויים קצוניים של אלימות. כאשר גם הפועלים וגם החברים מגלים איפוק מירבי. אתמול בערב התקיימה פגישה במועצת פועלי חצור. בפגישה נכחו ראש המועצה - יוסי אלול, מזכיר מועצת פועלי חצור - קבילו, חברים ממועצת הפועלים ונציגי ועד המורדים. מצידינו השתתפו שמואל, יוסי כץ, קולין ואנוכי. כמו כן נכח גם איציק זמיר שייצג את כור. הפגישה היתה טובה למרות שהתנהלה באוירה קשה, כשהפועלים הנסערים מקיפים את הבניין מכל עבר וקוראים קריאות קצובות. לאחר דין ודברים בו תיאר כל צד את המצב מהזווית שלו, נטל על עצמו יוסי אלול את האחריות על המשך המאבק, והכריז שהוא ימשיך כמאמציו עד שמפעל הבונים צנרת יפתח. כאקט ראשון לפתיחת המאבק החליט לסגור היום את העיירה חצור על כל מפעליה ובתי-הספר שלה, כשמבחינתו ברור שהפתרון יוכל לבוא רק מהתערבות של גורמים ממשלתיים. אנו מצידינו הבטחנו להשבית את המפעל במשק לאות הזדהות עם מאבקם של אנשי חצור על פרנסתם. יחד עם זאת, נמשיך לקיים שמירה של 24 שעות על שער המשק, על כל צרה שלא תבוא.

צריך שיהיה ברור לכולנו, שלמרות שהמאבק הוסט מכפר הנשיא אל העיירה חצור, הוא רק בתחילתו ועדיין צפויים לנו ימים קשים ומרים, עם וכאשר האירועים ידרדרו את המצב.

אני מקווה שכמו תמיד בעיתות צרה, נתאחד ונעמוד כנסיון הקשה שניכפה עלינו עד שיעבור הזעם.

דודו פלמה

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Well, you might say it's been a stormy week. Strikes and demonstrations - and although we came out in sympathy with the workers of Chatzor (and of course we also want the factory to continue production), it was not pleasant to have a group of angry people marching round the Chadar Ochel shouting slogans. For once, reports in the press were reasonably fair. It is not easy to be employer and employed at one and the same time, and even harder to make a living from it...
- * Last Shabbat, at the Bridge Competition, we lost the Cup for the first time since the Competitions in memory of Dave started, to the Emek Hayarden team.
- * The last consignment of Berber Ducks was sent to market this week - the duck meat was not received favourably on the Israeli market, and the powers that be have decided not to continue with the project. Long live chicken-soup!
- * You may remember that some time ago there was a lot of talk - for and against - putting up a hydro-electric station on the Jordan just below us, and selling the electricity to the Electricity Company. After over five years of persuasion, Michael Doari has succeeded in receiving building permission from all the authorities concerned, and, theoretically, we can now go ahead with the detailed planning and the building. The question now is whether we have the means to invest in such a project, and this will have to be decided finally by the Farm Management and the General Meeting.
- * As you will already have noticed, there is a general book-sale going on "between the pillars"! The reason there was no notice up is probably that Ronah flew to England unexpectedly, in order to be with her daughter Michal, who suffered a compound fracture (leg) in a road accident. She only left the kibbutz a week ago, in order to start a year's leave of absence.....
Wish you better, Michal.
- * The Machsans tell us that from now on bed-linen will be sent to the laundry early on Sunday.

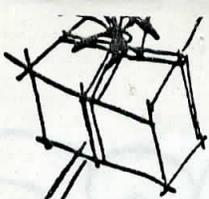
J A H R Z E I T

Mr. Emmanuel Eisen - 24 Tevet

Doris Levart - 23 Tevet

SHABBAT SHALOM

I N G E

MISS LOU

128

HAPPY BIRTHDAY

- 21/1/90. Becky Erenberg
Guy Wagner
- 22/1/ Chaim Ma'ayan
Omer Cohen
Ayelet Wagner
- 23/1/ Roy Bouskilla
Nimrod Palma
Aya Cohen (Ruthie Marks' granddaughter)

- 24/1/ Ofir Shuval
Itamar Do'ari
Dorit Rosenkrantz
Arnon Bedak

HAPPY ANNIVERSARY

- 23.1. Ts'viya & Meir Packer
- 24.1. Libby & Len Weintraub
Pitta & Danny Chayat

- 25/1/ Muftie Lifschitz
Melvyn Simmonds
David Franklyn
Talyah Marcovitz
Diklah Marcovitz

- 27/1/ Jane Telem-Potash
Talyah Shtrubel

FILM OF THE WEEK - TAXING WOMAN

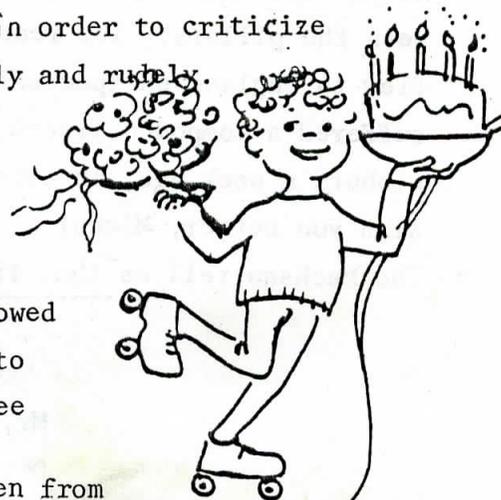
with Bocueo Miamota, Tsuyomo Yamazi.

"It had to happen sometime" says Dudu, and his meaning is "another Japanese film". The producer, Yozo Itami, uses the film in order to criticize hallowed Japanese customs, wittily and ruthlessly.

And TONIGHT -
"A WINTER'S NIGHT"

starting with hot soup and bagette in the Mo'adon, followed by a show in the hall, and to round off the evening - coffee and cake (Moadon again)

Open from
21.30